

онѣзи, които въ нѣшто-си не се съгласявали съ вѣроисповѣдни-тѣ убѣждения на Дамаса, Римския епископъ, и на Петра, епископа александрийскій, губятъ своя-та гражданска честь. Въ тази заповѣдь Теодосій първи пѣтъ загакнува за бѣдѣщия догматъ на Римска-та църква т. е. за непогрѣшимостъта на Папа-та. Чрезъ нея се обявява смъртно наказание на онѣзи Христіени, които празнуватъ Въскресение-то въ единъ день съ Еврей-тѣ. Като видяхъ таквази ревностъ у императора, Христіени-тѣ употрѣбихъ тая ревностъ и начнахъ да събаряятъ сичко, което и най-малко носяло на себе-си знакъ отъ стара-та езическа вѣра. По поводъ на туй случили се въ Александрия кървави сбѣхтвания между Христіени-тѣ и езичниците, които въ този случай били силно побѣдени. Александрия може да послужи за най-добъръ образецъ на тогавашно-то време, защото-то въ този градъ били размѣсени и до невъзможность распалени сички-тѣ партии отъ разни вѣри, които партии сѣ били готови да си извадятъ очи-тѣ една на друга. Въ този градъ живѣли до 40,000 души Евреи, въ предприимчиви-тѣ рѣце на които била и сичка-та Александрийска търговия. Езичество-то така сѣшито било силно въ Александрия, защото оште отколѣ време тука се съединили Гръко-Римски-тѣ идеи съ странния символизъмъ на Египтени-тѣ. Жреци-тѣ на Сераписа и Изида били най-учени-тѣ, най-строги-тѣ и най-опитни-тѣ вардачи на сички-тѣ тайни отъ езическа-та светиня. И мнозина, които търсили наука и образование, нарочно дохождали въ този градъ по-